

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
БІОРЕСУРСІВ І ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ
УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ НАУКОВИЙ ЦЕНТР «ІМЕСГ» НААН**

***ЗБІРНИК
ТЕЗ ДОПОВІДЕЙ***

***VI Міжнародної науково-технічної конференції з нагоди
112-ї річниці від дня народження
доктора технічних наук, професора,
члена-кореспондента ВАСГНІЛ,
віце-президента УАСГН
КРАМАРОВА
Володимира Савовича
(1906-1987)***

«КРАМАРОВСЬКІ ЧИТАННЯ»

***21-22 лютого 2019 року
м. Київ***

МОДЕЛЬ ІНСТИТУЦІОНАЛЬНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РОЗВИТКУ АВТОТРАНСПОРТНОЇ СИСТЕМИ

О. М. ЗАГУРСЬКИЙ, доктор економічних наук, доцент
Національний університет біоресурсів і природокористування України

Одним з найбільш важливих завдань транспортної системи країни є забезпечення максимальної ефективності функціонування транспортно-дорожнього комплексу шляхом підвищення якості задоволення потреб економіки і населення в безпечних і ефективних транспортних послугах. Автомобільний транспорт є компонентом транспортної системи країни, який виконує ключову роль в розвитку основних галузей промисловості і підвищення якості життя громадян.

Проте якщо розглядати автотранспортну систему України то її стан на погляд С.В. Ільченко не можна вважати оптимальним, а рівень розвитку – достатнім. Зростання попиту на якісні транспортні послуги не задовольняється повному обсязі з ряду причин, а саме:

- нестача фінансових ресурсів та необхідного механізму їх залучення;
- недостатній технічний рівень транспортної системи;
- накопичене відставання в сфері транспортних технологій;
- відсутність сучасних систем управління;
- недостатній рівень інвестиційної привабливості [Ильченко С. В.

Институциональные факторы функционирования транспортных систем в Украине/ Економіка і регіон. 2012. №. 2 (33). С. 74-78. 3].

Крім того В. Блек вважає сучасну автотранспортну систему непридатною і ще тому що в ній

- переважно використовується не відновлювальне паливо;
- це паливо створює місцеві та глобальні проблеми якості повітря;
- це паливо сприяє глобальному потепленню;
- автотранспортна система та її процеси пов'язані із надмірною кількістю смертей і травм;

– автотранспортна система страждає від перевантажень у великих містах [Black, W.R. Sustainable Transportation: A U.S. Perspective. Journal of Transport Geography, Vol. 4, No. 3, 1996, pp. 151-159.].

Визначені проблеми потребують комплексного і системного розгляду перспектив розвитку автотранспортної системи України. Застосування системного підходу допомагає одночасно розглядати як інтегровані властивості і закономірності ринкової трансформації економіки країни, так і специфічні властивості трансформації автотранспортної системи, конкретизувати функції окремих елементів, а також охарактеризувати відносини субординації та координації, що притаманні їй. Адже для неї характерна не тільки наявність зв'язків і відносин між суб'єктами господарювання, які утворюють автотранспортну систему, а й нерозривна єдність з інституціональним середовищем у взаємовідносинах з яким вони проявляють свою цілісність. Відповідно його використання вимагає побудови чіткої науково-обґрунтованої

Отже запровадження системного підходу до розв'язання проблем транспортної системи забезпечить її подальший стійкий та надійний розвиток у поєднанні з розвитком економіки, територій країни і задоволення соціальних і духовних потреб населення.

Серед пропозицій щодо створення стійкої транспортної системи є:

1. Перехід на альтернативні види палива, що поновлюються і не забруднюють навколишнє середовище;
2. Скорочення шкідливих викидів автотранспорту;
3. Підвищення технічного рівня транспортних засобів;
4. Зростання безпеки транспорту;
5. Розробка і впровадження інтелектуальних транспортних системи;
4. Зниження навантаження на автотранспортні засоби через управління попитом, різні громадські рухи та освітні дії.